

**Седамнаеста недеља.
Матеј 15.21-28**

У оно вријеме, отиде Исус у крајеве тирске и сидонске. И гле, жена Хананејка изиђе из оних крајева и повика му говорећи: Помилуј ме, Господе, сине Давидов, кћер моју много мучи ђаво! А он јој не одговори ни ријечи. И приступивши ученици његови мољаху га говорећи: Отпусти је, јер виче за нама. А он одговарајући рече: Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израилјева. А она приступивши поклони му се говорећи: Господе, помози ми! А он одговарајући рече: Није добро узети хлеб од дјеце и бацити псима. А она рече: Да, Господе! јер и пси је-

ду од мрва што падају са трпезе господара њихових. Тада одговори Исус и рече јој: О жено, велика је вје-ра твоја; нека ти буде како хоћеш! И оздрави кћи њена од онога часа.

**Први понедељак по Новом лету.
Лука 3.19-22**

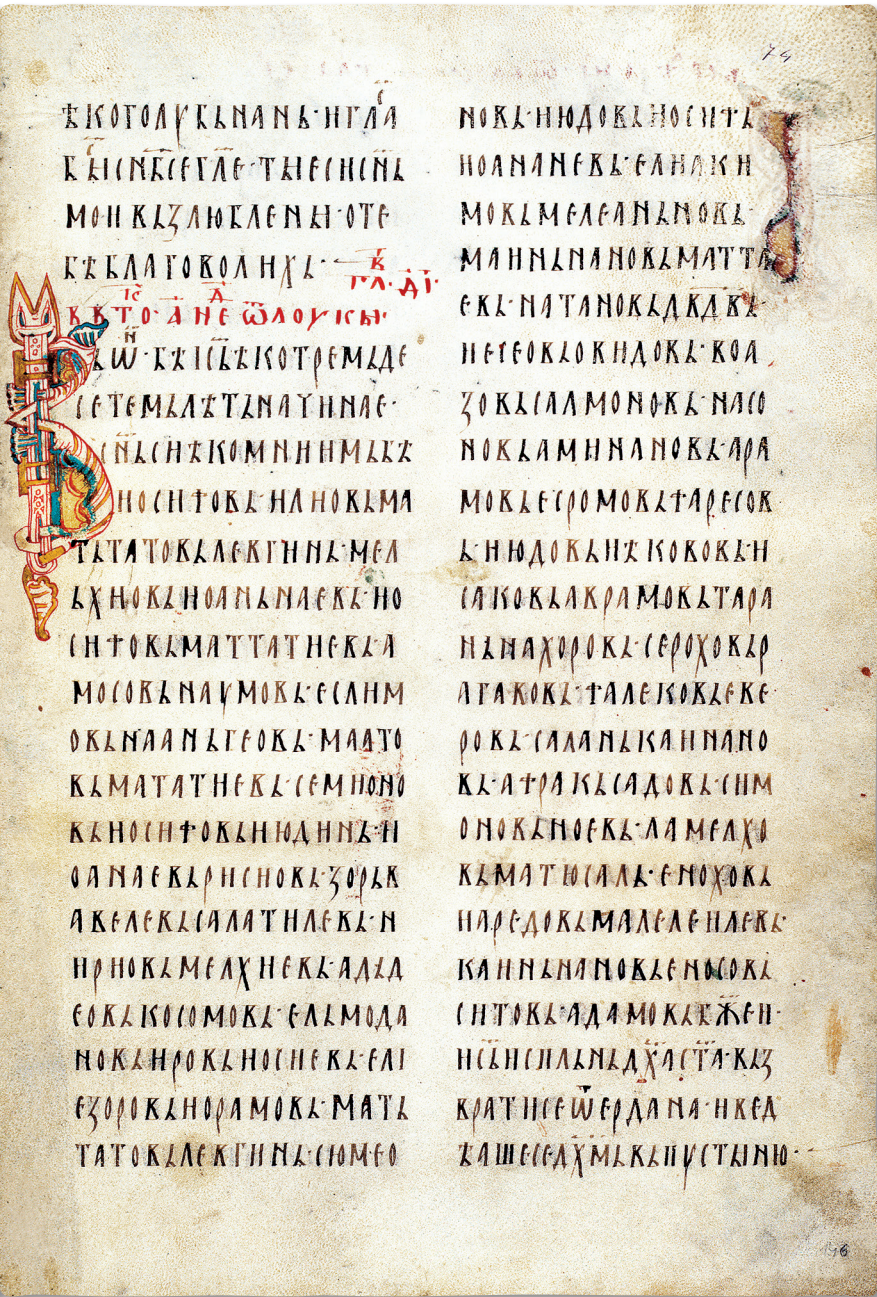
У оно вријеме, Ирод четверо-власник, кога кораше Јован због Иродијаде жене брата његова, и због свих зала која учини Ирод, додаде на све још и ово: затвори Јована у тамницу. А догоди се када се бјеше крстио сав народ, и када се Исус крстио, док се он мољаше Богу, отвори се небо, и сиђе на њега Дух Свети у тјелесном облику

159. Слово В, стр. 145 л, fol. 73 v, 103 mm

160. Слово В, стр. 145 д, fol. 73 v, 175 mm

Посебно истакнутим иницијалом В отпочињу читања по Новом лету, односно Новој црквеној години. Лављи маскерон несумњиво симболизује Свету тајну Крштења, описану у зачалу. Голуб из горње округлине слова представља телесни облик Светог Духа. Кроз тело лава, нацртаног у доњој округлини, израста биљка и улази му у чељусти. Тај необичан детаљ могао би да илуструје стихове пророка Исаије који се читају на празник Христовог Крштења (Ис 40.6–8): ... Да је свако шијело шрава и све добро њејово као цвијей ѿ ѿски. Суши се шрава, цвијей ойда каг дух Господњи дуне на њ; доиста, народ је шрава. Суши се шрава, цвијей ойда; али ријеч Боја нашеја ошјаје довијека. Тиме се алудира на избављење од телесне смртности кроз благодати Светог Духа. Исаија, такође, на другом месту прориче (Ис 11.7; 65.25): и крава и

као голуб, и чу се глас са неба говорећи: Ти си Син мој љубљени, ти си по мојој вољи.

Први уторак. Лука 3.23-38, 4.1

У оно вријеме, Исус имаше око тридесет година кад поче; и бјеше, као што се мишљаше, син Јосифа, сина Илијева, сина Мататова, сина Левијева, сина Мелхијева, сина Јенејева, сина Јосифова, сина Мататијева, сина Амосова, сина Наумова, сина Еслимова, сина Нагејева, сина Маатова, сина Мататијева, сина Семејева, сина Јосифова, сина Јудина, сина Јоананова, сина Рисајева, сина Зоровавелева, сина Салатиилова, сина Ниријева, сина Мелхијева, сина Адијева, сина Косамова, сина Елмодамова, сина Ирова, сина Јосијина, сина Елиезерова, сина Јоримова, сина Мататова, сина Левијева, сина Симео-

нова, сина Јудина, сина Јосифова, сина Јонанова, сина Еликимова, сина Мелејева, сина Маинанова, сина Мататина, сина Натанова, сина Давидова, сина Јесејева, сина Овидова, сина Воозова, сина Салмонова, сина Наасонова, сина Аминадавова, сина Арамова, сина Јорамова, сина Есромова, сина Фаресова, сина Јудина, сина Јаковљева, сина Исакова, сина Авраамова, сина Тарина, сина Нахорова, сина Серухова, сина Рагавова, сина Фалекова, сина Еверова, сина Салина, сина Каинанова, сина Арфаксадова, сина Симова, сина Нојева, сина Ламехова, сина Матусалова, сина Енохова, сина Јаредова, сина Малелеилова, сина Каинанова, сина Еносова, сина Ситова, сина Адамова, сина Божијега. Исус, пак, пун Духа Светога врати се са Јордана, и би одведен Духом у пустињу.

медвједица заједно ће њихови лежаће заједно, и лав ће јести сламу као во, што се тумачило као најаву Другог Христовог доласка и повратак човечанства у рајска блаженства, где ће, као у време Постања, звери пасти траву. – Д. Аћимовић 161. Слово В, стр. 146, fol. 74 r, 120 mm